

Izrek

Direktivo 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite, zlasti njene člene 12, 14, 31 in 46 v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da nacionalno sodišče, pri katerem je bilo vloženo pravno sredstvo zoper odločbo o zavrnitvi očitno neutemeljene prošnje za mednarodno zaščito, to pravno sredstvo zavrne, ne da bi zaslišalo prosilca, če dejanske okoliščine ne dopuščajo nikakršnega dvoma glede utemeljenosti te odločbe, pod pogojem, prvič, da je bila v postopku na prvi stopnji prosilcu v skladu s členom 14 te direktive dana možnost osebnega razgovora o njegovi prošnji za mednarodno zaščito in sta bila v skladu s členom 17(2) navedene direktive zapisnik ali dobesečni prepis tega razgovora, če je bil opravljen, vložena v spis, in drugič, da lahko sodišče, pri katerem je bilo vloženo pravno sredstvo, odredi to zaslišanje, če meni, da je potrebno za podrobno in ex nunc presojo dejstev in pravnih vprašanj, ki je določena v členu 46(3) te direktive.

⁽¹⁾ UL C 343, 19.9.2016.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 26. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Toridas“ UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zadeva C-386/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člen 138(1) — Opredelitev transakcije kot dobave znotraj Skupnosti — Oprostitev dobav blaga znotraj Skupnosti — Pridobiteljeva namera preprodaje kupljenega blaga subjektu v drugi državi članici, preden blago zapusti ozemlje prve države članice — Morebiten vpliv predelave dela blaga pred njegovim prevozom)

(2017/C 309/17)

Jezik postopka: litvansščina

Predložitveno sodišče

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica in tožena stranka na prvi stopnji: „Toridas“ UAB

Nasprotna in tožeča stranka na prvi stopnji: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

ob udeležbi: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Izrek

1. Člen 138(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, dobava blaga, ki jo opravi davčni zavezanec s sedežem v prvi državi članici, ni oproščena davka na dodano vrednost na podlagi te določbe, če pridobitelj, identificiran za namene davka na dodano vrednost v drugi državi članici, pred sklenitvijo te transakcije dobave obvesti dobavitelja o svoji nameri takojšnje prodaje blaga pred njegovim prevozom iz prve države članice davčnemu zavezancu s sedežem v tretji državi članici, kateremu bo to blago tudi odpeljal, če je bila ta druga dobava dejansko opravljena in je bilo blago nato prepeljano iz prve države članice v državo članico tretjega davčnega zavezanca. Identifikacija za namene davka na dodano vrednost prvega pridobitelja v državi, ki ni država prve dobave ali država končnega pridobitelja, ni merilo za opredelitev transakcije znotraj Skupnosti, niti ni sama po sebi zadosten dokaz za to, da gre za transakcijo znotraj Skupnosti.

2. Za namene razlage člena 138(1) Direktive 2006/112 predelava blaga v verigi dveh zaporednih dobav, kot je ta v postopku v glavni stvari, po navodilih vmesnega pridobitelja in ki je opravljena pred prevozom v državo članico končnega pridobitelja, ne vpliva na pogoje morebitne oprostitve prve dobave, saj pride do te predelave po prvi dobavi.

⁽¹⁾ UL C 343, 19.9.2016.

**Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 26. julija 2017 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH/
Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Meissen Keramik GmbH**

(Zadeva C-471/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Zahteva za registracijo figurativne
znamke z besednim elementom „meissen“ — Zavrnitev ugovora — Prvič predloženi dokazi —
Izkrivljanje — Resna in dejanska uporaba prejšnjih znamk — Uredba (ES) št. 207/2009 — Člen 7(3) —
Člen 8(5) — Vez med znamkama, ki ju je treba primerjati)

(2017/C 309/18)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (zastopnika: O. Spuhler in M. Geitz, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: M. Fischer, agent), Meissen Keramik GmbH (zastopnika: M. Vohwinkel in K. Gennen, odvetnika)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 454, 5.12.2016.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. julija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vrhovno
sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – A.S./Republika Slovenija**

(Zadeva C-490/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Uredba (EU) št. 604/2013 — Določitev države članice, odgovorne za
obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je v eni od držav članic vložil državljan tretje države —
Prihod izjemno velikega števila državljanov tretjih držav, ki želijo dobiti mednarodno zaščito —
Organizacija prehoda meje s strani organov države članice zaradi tranzita v drugo državo članico —
Dovoljen vstop na podlagi izjeme iz humanitarnih razlogov — Člen 13 — Nezakonit prehod zunanje
meje — Rok dvanajstih mesecev od prehoda meje — Člen 27 — Pravno sredstvo — Obseg sodnega
nadzora — Člen 29 — Rok šestih mesecev za izvedbo predaje — Računanje rokov — Vložitev pravnega
sredstva — Odložilni učinek)

(2017/C 309/19)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitveno sodišče

Vrhovno sodišče Republike Slovenije